

## CHARAKTER DUCHA ŚWIĘTEGO WYRAŻONY W SYMBOLACH

Mówiąc o charakterze i symbolach Ducha Świętego należy pamiętać, że w ramach Bożej istoty istnieje tylko jeden Duch (Ef.4:4). Dlatego takie określenia Ducha jak Duch Święty, Duch Boży czy Duch Chrystusowy wyraża działanie i symbole tego samego Ducha. Dlatego też w poniższym studium użyte są fragmenty, które wskazują na symbole Ducha Bożego objawiającego swoje działanie i charakter w każdej z osób Trójjedynego Boga.

### A. Tchnienie lub wiatr.

#### 1. Wiatr

W Ew.Jana 3:8 czytamy, że „Wiatr wieje dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha”.

Duch jest jak potężny wiatr, którego nie widać, ale jego moc i działanie jest widoczne i skuteczne. Kierunek i czas jego przyjścia i odejścia był niemożliwy do przewidzenia. Porywa on jakiś przedmiot i czyni z nim co zechce. Tak samo Duch porywa człowieka. Prorok Ezechiel opisał działanie Ducha jakby wiatru w następujący sposób: „...podniósł mnie Duch między ziemią i między niebem, a przywiódł mnie do Jeruzalem, w widzeniach Bożych... I podniósł mnie Duch, a przywiódł mnie do bramy Domu Pańskiego, wschodniej... Tedy przypadł na mnie Duch Pański i rzekł do mnie...” (Ezech.8:3; 11:1 i 5).

Podobne działanie Ducha Świętego jakby wiatru widać w Dz.Ap.8:39-40 gdzie czytamy: „Duch Pański porwał Filipa... Filip zaś znalazł się w Azocie...”

W dniu Pięćdziesiątnicy przyjściu Chrystusa również towarzyszył szum jakby wiejącego wiatru (Dz.Ap.2:2)

#### 2. Tchnienie, dech

Wg I Mojż.2:7 natchnął Bóg w oblicze Adama dech żywota, tchnienie życia. Podobnie w ks.Joba czytamy: „Aleć duch, który jest w ludziach, i natchnienie Wszechmogącego daje rozum”. (Joba 32:8) Na innym

miejscu Job mówi: „Duch Boży uczynił mię, a tchnienie Wszechmogącego ożywiło mię.”

Kiedy Pan Jezus posyłał swoich uczniów, tchnął na nich i powiedział im: „...weźmijcie Ducha Świętego.” (Jana 20:22)

Duch jako tchnienie jest bezpośrednim objawieniem obecności, życia i działania Boga w nas.

## B. Gołębica

Duch Święty zstąpił jako gołębica na Jezusa Chrystusa podczas Jego chrztu w Jordanie (Łuk.3:22)

W S.Testamencie spotykamy się z gołębicą w historii z Arką Noego. Po ustaniu potopu Noe wypuścił gołębicę, „aby zobaczyć, czy opadły wody z powierzchni ziemi”. (I Mojż.8:8-9) Możemy w tej historii znaleźć pewną analogię do działania i charakteru Ducha Świętego.

Mianowicie kiedy (gołębica) Duch nie znajduje żadnego czystego miejsca na tej grzesznej i zniszczonej ziemi, gdzie mógłby odpocząć. Dlatego też odpoczywa w Chrystusie, który jest niejako tym korabiem zbawienia.

Duch Święty podobny jest do gołębicy dzięki swojej łagodności, delikatności i czystości. Ten Duch Wszechmogącego jest jednocześnie Duchem miłości, dobroci, pociechy i niewinności.

## C. Oliwa

W S.Testamencie wyposażenie czy posłanie do służby proroków, kapłanów czy królów było potwierdzane namaszczeniem oliwą.

### 1. Namaszczenie Duchem Świętym osoby Chrystusa

Pan Jezus również mówi o pomazaniu Duchem Świętym swoją osobę cytując proroka Izajasza: „Duch Pański nade mną, przeto namaścił mnie...” (Łuk.4:18).

Ap.Piotr głosząc kazanie również głosi „O Jezusie z Nazaretu, jak Bóg namaścił Go Duchem Świętym i mocą.” (Dz.Ap.10:38)

Odnosnie namaszczenia Chrystusa również autor listu do Hebrajczyków pisze: „Dlatego namaścił Cię, o Boże, Bóg Twój olejkim wesela.” (Hebr.1:9)

### 2. Namaszczenie Duchem Świętym naśladowców Chrystusa

Ap. Jan objawia tą prawdę pisząc: „Tym zaś...który nas namaścił jest Bóg”.

(I Jana 2:20)

Ap. Paweł pisze o tym w ten sposób: „A wy macie namaszczenie od Świętego i wiecie wszystko” (II Kor.1:21)

Ap. Paweł wskazuje w liście do Ef.1:13-14, że gwarancją naszego dziedzictwa w dniu odkupienia jest zapieczętowanie Duchem Świętym. W nawiązaniu do przyjścia Odkupiciela Jezusa Chrystusa napisana została również przypowieść o dziesięciu pannach (Mat.25:1-13). Wszystkie z nich:

- wyszły na spotkanie Oblubieńca – J.Chrystusa (w.1)
- wszystkie posiadały lampy (3 w.)
- lampy wszystkich panien jeszcze świeciły, co oznacza, że każda z nich posiadała jeszcze w lampach oliwę. Mądre panny miały ją jednak w zapasie, natomiast głupie panny jedynie reszkę w lampach, co powodowało, że już lampy te gasły (w.3-4 oraz 7-8)

W konsekwencji głupie panny tracąc oliwę w lampach okazały się nie gotowe, kiedy to o północy przyszedł oblubieniec (w.10-13)

Przypowieść ta wskazuje, że rękojmią naszego odkupienia jest posiadanie oliwy w lampach, aby świeciły w dniu przyjścia Chrystusa jako Oblubieńca po swój żywy kościół.

Łącząc treść tej przypowieści z tekstem z Ef.1:13-14 widzimy wyraźnie, że opisana tam pieczęć Ducha Świętego jako rękojmia zbawienia wskazuje na posiadanie oleju, który to symbolizuje posiadanie Ducha Świętego.

## D. Ogień

W dniu Pięćdziesiątnicy czytamy o zstąpieniu na apostołów języków jakby z ognia. Podczas zstąpienia tychże języków ognia zostali wszyscy zgromadzeni uczniowie napełnieni Duchem Świętym (Dz.Ap.2:3-4).

W ten sposób wypełniły się słowa obietnicy Jezusa danej apostołom: „A oto Ja zsyłam na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości.” (Łuk.24:49)

1. Ogień z nieba wskazywał w zaistniałym wydarzeniu na moc Ducha Świętego, ale nie tylko.

Było to tym samym wypełnienie wydarzenia zapowiedzianego przez proroka Jana Chrzciciela, który wskazując na Jezusa rzekł: „On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. W ręku jego jest wiejadło, by oczyścić kłepisko swoje i zbierze pszenicę swoją do spichlerza, lecz plewy spali w ogniu nieugaszonym” (Mat.3:11-12 i Łuk.3:16-17)

Ten ogień z nieba wskazywał na ogień sądu.

2. Ogień wskazuje na oczyszczające działanie Ducha Świętego. Spala on w nas wszystko, co nie podoba się Bogu. Duch Święty czyni to już podczas ziemskiej pielgrzymki człowieka wierzącego podczas różnych

doświadczeń przez które przechodzimy. Apostoł Piotr wyraża to następującymi słowami:

„Weselcie się z tego, mimo że teraz na krótko, gdy trzeba, zasmuceni bywacie różnorodnymi doświadczeniami. Ażeby wypróbowana wiara wasza okazała się cenniejsza niż znikome złoto, w ogniu wypróbowane, ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus Chrystus.” (1 Piotr. 1:6-7)

Kiedy przypatrujemy się dalej znaczeniu ognia jako symbolu Ducha Świętego prowadzi to nas do dalszych tekstów zapisanych w I Kor.3:13-15, gdzie czytamy: „To wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień.”

To w jaki sposób człowiek wierzący żył, budując na fundamencie Jezusa Chrystusa, zostanie sprawdzone na sądzie Chrystusowym. Tak, jak Duch Święty zstąpił w dniu Pięćdziesiątnicy w ogniu, aby umożliwić prowadzenie życia w swojej mocy, tak również w ogniu wypróbuje jakość prowadzonego życia przez każdego wierzącego.

## E. Woda żywa

Ap. Jan wskazuje na ten symbol Ducha Świętego bardzo poetycko: „...Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej. A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w Niego uwierzyli” (Jana 7:38-39)

A w jakim wydarzeniu z życia Jezusa nawiązuje On do „wody żywej”? Oczywiście w rozmowie Jezusa z Samarytanką. Czytamy o tym w Ew.Jana 4:14: „Ale kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej.”

Naturalnie w ten sposób Chrystus wyraził tę prawdę, że każdy w kim zamieszka Duch Boży ma życie wieczne i jeśli podda się działaniu Ducha, będzie tryskał Jego owocem.

Do symbolu i charakteru Ducha Świętego jako żywej wody nawiązuje również prorok Izajasz w 44 r., w.3: „Bo wyleję wody na pragnącego, a potoki na suchą ziemię; wyleję Ducha mego na nasienie twoje, i błogosławieństwo moje na potomki twoje.”

Duch jak woda odświeża i ożywia – zmienia klimat. To obecność samego Boga w naszym życiu ma moc zmieniać nas, czynić nas świętymi, a nie sam wysiłek człowieka, aby się zmienić.

Symbol wody życia wskazuje w Piśmie Świętym czasami ogólnie jako na Ducha, w niektórych miejscach konkretnie na charakter osoby Ducha Świętego, a w innych na osobę Chrystusa. Ponieważ jak wiemy z Ef.4:4 jest to ten sam Duch.

Dlatego już w II Mojż.17:5-6 czytamy jak Bóg rzekł do Mojżesza:  
„...oto Ja stanę przed tobą tam na skale Toreb, i uderzysz w skałę i wynajdą z niej wody, które będzie pił lud.” I kiedy w N.Testamencie znajdujemy wyjaśnienie czym lub kim była ta skała, z której wyszły wody, to widzimy wskazanie na osobę Chrystusa (I Kor.10:4)

## F. Pieczeńć

Pieczeńć stosowano w czasach S.Testamentu przy kupnie (Jer.32:9-10). Była ona znakiem, że zakupiony towar jest już własnością kupującego.

W N.Testamencie czytamy również o wykupieniu ludzi wierzących:  
„Albo czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który jest w was i którego macie od Boga, i że nie należycie też do siebie samych? Drogoście bowiem kupieni. Wysławiajcie tedy Boga w ciele waszym.” 1 Kor. 6:19-20

Jesteśmy wykupieni przez krew Chrystusa, aby być świątynią Ducha Świętego.

I właśnie dlatego, że jesteśmy kupieni krwią Chrystusa, Bóg sam wycisnął na nas swą pieczeńć, wskazując przez to, że staliśmy się Jego własnością. Czytamy o tym w Ef.1:13:

„W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecany Duchem Świętym.”

Fakt, że jesteśmy zapieczętowani jako własność Boża do czegoś nas zobowiązuje. Ap.Paweł nawiązuje do tego w Efez. 4:30:

„A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia.”

## G. Zadatek

O zadatku Ducha pisze ap.Paweł w II Kor.1:21-22:

„Tym zaś, który nas utwierdza wraz z wami w Chrystusie, który nas namaścił, jest Bóg,  
Który też wycisnął na nas pieczeńć i dał zadatek Ducha do serc naszych.”

Tak jak pieczęć stosowano przy kupnie, tak zadatek był jakby pierwszą ratą zapłaty. Stanowił on tym samym gwarancję wniesienie pełnej zapłaty. Na podobne działanie wskazuje obraz zadatku Ducha Świętego, który otrzymujemy w momencie zaufania Chrystusowi. Zadaniem Ducha Świętego jest oczywiście obdarzanie nas mocą do zmiany, do prowadzenia chrześcijańskiego życia. W ten sposób współpracując z Duchem Świętym, pozwalając Mu na kształtowanie mojego myślenia i postępowania zmierzamy do tego, abyśmy „...zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.” (Efez. 3:19)

Omawiany charakter Ducha Świętego wyrażony w symbolach w sposób bardzo trafny wyraził br.Konstanty Wiazowski w swojej książce „Podstawowe zasady wiary chrześcijańskiej” na str.187, gdzie czytamy: „Działanie Ducha Świętego jest podobne do podmuchu silnego wiatru, łagodnego lotu gołębicy, odświeżającego zapachu olejku, oczyszczenia w ogniu, zwilżenia suchej ziemi wodą, pozostawienia trwałego znaku przez pieczęć i zadatek, przedsmakiem pełnej radości i szczęścia zbawionych.”